

tom in poljedelcem med njih glavnim delavnim časom primereno pomoč prinese in s tem njih gospodarsko stališče izboljša.

Zaradi različnosti časov žetve se te dopuste ne more za vse pokrajine ednakomerno določiti. Daje se te dopuste sporazumno s politično oblastjo med časom žetve žita, koruze ter mrve in vinske trgatve. V južnih krajih monarhije dobijo tak dopust tudi oni, ki se pečajo z izde-lovanjem svile. Med glavnim časom žetnih dopustov se uredi pri vojakih tritedensko počivanje orožja in to pri infanteriji, pri lovcih, pri težkih havbic-divizijah ter pri gorski in trdnjavski artiljeriji. Dopuste podelite je po regimentih v ednakih rokih; le pri trdnjavski artiljeriji zamore se termin ali rok tudi po batajlonih določiti. Termine dopusta določiti je do konca maja vsakega leta sporazumno s politično oblastjo od strani komandantov vojakov; poznejše prenašanje določenega roka sme se izvršiti le izjemoma zaradi nenavadnega vremena. Tako prenašanje se potem v vsakem slučaju razglasiti.

Pri kavaljeriji in poljski artiljeriji (razven težkih havbic-divizij) zamore se dopust ob žetvi z ozirom na težavno izvežbanje moštva in na opravke s konji le posameznim ljudem podelite; splošnega počivanja orodja se pri tej vrsti vojakov ne vpelje. Zato je tudi tukaj število dopust izpuščenih veliko manjše nego pri drugih vrstah orožja. Tudi se splošne dopuste ob žetvi ne dovoli pri tehničnih vojakih, pri saniteti, trenu, in še pri nekaterih manjših vojaških oddelkih (n. p. Artillerie-Zeugsanstalt, Militär-verpflegungsdepot). Posamesnikom se pa seveda tudi pri teh vojaških oddelkih žetni dopust podeli. Med velikim jesenskim počivanjem orožja se žetne dopuste pri vseh vojakih brez težave podeli.

Pravico do dopusta ob žetvi imajo: 1. Lastniki poddedovanih posestev gotove velikosti (zemljische posestva mora zadostiti za življenje petroglavne družine, ne sme prekositi štirikratno svoto take potrebštine). Nadalje njih sinovi, zeti, vnuki, ki pridejo kot preskrbovalci družine v zmislu § 34 vojne postave v poštev, ako že niso iz tega vzroka itak le nadomestni rezervisti. — 2. Najemniki takih posestev odnosno njih sinovi. Lastniki ali najemniki nepoddedovanih malih ali srednjih posestev ter njih sinovi in vnuki. — 4. Kmetijski delavci zadnjega prezenčnega leta.

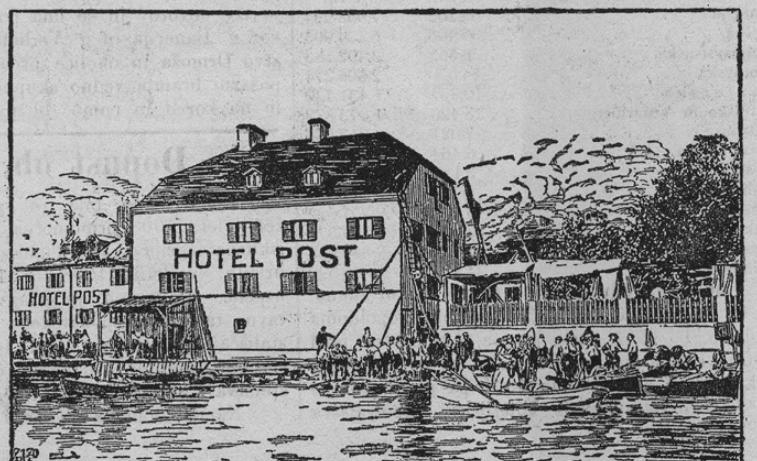
Med splošnim jesenskim počivanjem orožja zamorejo tudi posredni kmetijski delavci, to je taki ljudje, ki niso sami kmetijski delavci, ki pa jih vendar njih starši za druga dela potrebujejo n. p. zidarji, pokrivalci streh, ključarji, mizarji, čevljarji itd.) žetin dopust dobiti. Ne dobijo pa dopusta enoletni prostovoljci, rekruti, v izvežbanju zaostali ljudje, slabo konduirani vojaki in taki iz okuženih krajev.

Zobna krēma

KALODONT

Ustna voda 40

Veliki požar.

Das niedergebrannte Post-Hotel in Tegernsee.

Novice.

Klerikalni voditelji o klerikalnih listih. Znano je, na kako nizkem stališču stoji večina klerikalnih časopisov vseh jezikov. Pošteni klerikalni voditelji in visoki duhovniki to sami priznavajo. Tako je rekel znani klerikalni vodja dr. Bachem že l. 1902: „Nobeno časopis je ne stoji tako nizko in v nobenem se tako grdo ne bojuje, kakor v klerikalnem časopisu. To ima le osebno psovanje in zasramovanje, kjer mu primanjkuje stvarnih razlogov“ — Katoliški duhovnik dr. Jos. Müller napisal je v listu „Theologisch-praktische Monats-schrift“ slednje besede o klerikalnem časopisu: „Le poglejmo surovost v polemiki, brezramno laž in zanicevanje učenih mož, ki niso klerikalci. Klerikalno časopis je slabše (schofier) nego nasprotuško.“ — Katoliški duhovnik dr. Bumiller rekel je dobesedno: „Pomanjanje poštenosti je resničnosti in glavno znamenje klerikalnega časopisa“. — Nadalje piše katoliški duhovnik dr. Karl M. Kaufmann: Klerikalni stranki neprijetnega moža se mora uničiti in nobeno sredstvo ni preslabo, da se ga hujška v smrt: vohunstvo, denunciacija, prelomljenje pisemske tajnosti, nasilje pri nesamostojnih činiteljih, laži in obrekovanja. Najneumejše laži so pri klerikalcih le deli dolge verige“. — Katoliški profesor dr. Lichtenberger je pisal: „V vsaki številki klerikalnih listov najdemo laži, na vsaki strani surovost in neotesanost“. — Strogo katoliški politik in urednik dr. Sigl pa je rekel o klerikalnih listih: „Lažej o kakovosti in godljufajo iz principa“. — Kaj bi ti pošteni katoliški možje šele o slovenskih klerikalnih listih rekli, ki so še tisočkrat gnušnejši nego nemško-klerikalni?

Iz Spodnje-Stajerskega.

Pozor, kmetje v ptujskem okraju! Z ozirom na vedno še nastopivo kugo na gobcih in parkljih je c. k. namestništvo v Gradcu za 6. septembra določeni ogled goveje živine v Ptiju odpovedalo in se ta ogled (Rinderschau) torej ne vrši. Glej tudi inzerat v današnji številki našega lista.

Proti c. k. kmetijski družbi pričeli so klerikalni listi zdaj z vsemi sredstvi hujskati in agitirati. Splošno je znano, da je ravno c. k. kmetijska družba velepomembna v gospodarstvu naše dežele. Pri najrazličnejših funkcijah kmetijstva pomaga ta družba z velikimi sredstvi, — mnogo živinorejskega, travniškega, poljskega, vinogradniškega napredka je ravno nje zahvaliti. Seveda je c. k. kmetijska družba nepolitična in brezstrankarska. Narodnostne hujskarije, politične gonje, vsega tega, kar je zastrupilo naše javne življenje, ni in ne sme biti v tej družbi. Družba je bila doslej vedno v rokah značajnih mož, ki so imeli edino en cilj: pomagati kmetskemu ljudstvu z izboljšanjem njegovega gospodarstva. To pa klerikalcem ne dopade. Oni bi dobili tudi c. k. kmetijsko družbo radi v svoje kremplje, da bi jo potem v politične svoje namene izrabljali. Zato in za ničesar drugega se jim ne gre. Kako

znajo ti brezvestni in sebični klerikalci tudi v gospodarskih organizacijah „delati“, kadar pridejo na krmilo, dokazali so že opetovano. Omenimo le dr. Šušteršičeve afere z žlindro, na politično izrabljanje gospodarskih zvez, na zaprljanje kranjskih deželnih denarjev za fahran klerikalne podjetja itd. itd. Vedno ista slika: klerikalec ima k sebi obrnjene roke... Kakšne pojme in cilje imajo klerikalci, dokazali so ravno zdaj na Kranjskem. Tam je vsled nesrečne suše pričakovati letos veliko pomanjanje krme in vsak otrok vč, kaj to pomeni. Ako bi imeli na Kranjskem vladajoči klerikalci res le iskrko ljubezni do kmeta, potem bi morali skušati preskrbeti ceno krme. Pa so ravno nasproti storili: Klerikalci so pokupili krme, kolikor so jo dobili, in bodejo z daj 1000 vagonov krme na Bavarsko izvozili. 1000 vagonov je približno 1 milijon 200 tisoč kilogramov mrve; in to velikansko množino so slovenski klerikalci slovenskim kmetom odtegnili v času, ko bodo kmet moral zaradi pomanjanja krme slamata strehe odkrivali... Tako torej gospodarje slovenski klerikalci! In tako gospodarstvo hcejo tudi v štajerski c. k. kmetijski družbi vpeljati. Zato ravno so pričeli zdaj z najgršimi lažmi hujskati proti tej družbi, da bi kmetom se zadajo opomorjo v njih težkem boju za obstanek vzeli. Ali štajerski kmetje se ne bodejo dati tako daleč zapeljati kakor kranjski tovariši. Politikujoče farštrovo okoli prevzetnega dr. Korošča naj bode prepričano, da velja beseda: vsaka sila do vremena! Vse ne bodejo stisnili pod Koroščev cilinder. Zalo kljičemo že danes tej klerikalni gospodi: roke proč od c. k. kmetijske družbe, kajti drugače si bode temeljito prste opekl!

Dravsko polje bi klerikalci prav radi svoje kremlje dobili. Zato priobčil je nek zbesneli pop v zadnjem „Slovenskem gospodarju“ nesramno-neumni članek, v katerem bluje ogre in žveplo na „Štajerciance“. No, kmetje itaže vedo, da je vse tisto dobro, kar ta najneumejši list pod Božjim solncem obrekuje. Zato nas blazno divjanje dotičnega črnega fantalusa prav nič ne vzinemirja. Klerikalci so stali vedno na stališču, da je Bogu dopadljivo, ako političnega nasprotu blatijo... „Gospodar“ ima neverjetno predzrost, da očita „Štajercianec“ protestantizem, sovraštvo do Avstrije in cesarja Malika, nemčurstvo in ne vemo kaj vse še. Pobojnim klerikalnim sleparjem bode pač treba enkrat pošteno po nosu dati! „Štajercianci“ so bili vedno boljši kristijani in katoličani nego politični farji. Katoličanstvo na jeziku ni mnogo vredno. Zakaj pa je zatajil dr. Korošec duhovniško sukno in postal politični hujškač največ vrste, ako mu je res toliko za vero? Duhovni ljubezni bi moral biti in razsirjevalec sovraštva je postal! Izdal je svoj stan in pozabil na svoje duhovniške prisege. In taki ljudje hočejo biti vzor-katoliki?... Kmeta ljubijo klerikalci, tak piše „Gospodar“. Seveda ga ljubijo, dokler im kmet polno denarnico! Farška bisaga je simbol klerikalizma. In „dobri kristijani“ so pri klerikalcih le tisti kmetje, ki jim vedno nosijo. Ni bode kmet še tako reven in usmiljenja vreda politični far ga bode našel in mu bode izcess zadnjo kapljico krvi... Kar se pa tiče domovinstva in sovraštva proti Avstriji, naj črnuče raje molčijo. Klerikalci hočejo sedanjem Avstriji razbiti in novo jugoslovansko deželo uresničiti. To so njih voditelji opetovano povedali. S Štajerijo in Hrvati nas hočejo združiti, trializem hočejo vpeljati, našo kronovino hočejo raztrgati in sreškega revolverskega kralja ljubijo desetkrat bolj nego našega cesarja. In ti hočejo nekaj o Avstriji govoriti! Kdaj pa je bil klerikalec že patriot? Klerikalec ne ljubi drugega nego svojega trebuha mu je domovina! In tisti politični pop, ki strelja svoje koze po „Gospodaru“ tem ima še nesramno predzrost, da se imenuje „kmetskega sina“, naj pometa pred svojim pregom. Ko bi bili cerkev in vera od političnih farjev odvisni, bi že davno izginili. In ko so na Avstrijskem vladali politični farji, bila je kmetijska tlaka izraz njih „ljubezni“. Na Dravskem polju ne bodejo popi mnogo kalinov nalovili!

Pri „narodni stranki“ so v silni zadrgi radi sitne smole njih voditelja dr. Kukovca. Ni gotovo nismo tisti, ki so vpeljali v politični boj

gdo brskanje po osebnem blatu. Vraga, vvi smo grešni ljudje in kdor je brez greha, naj vrž kamen na — Kukovca. Edino na spodnjem Štajerskem je tudi mogoče, da se izrablja v političnem boju stvari, kakor je ona z dr. Kukovcem. Drugje se živ krst ne briga za "romantike" dogodbice pikantnega življenga slavnatih vlovcov. Prvaštvo pa je vstvarilo pri nas razmere, da je osebni boj postal potreben. Sicer ravno klerikalci nimajo nobenega povoda, da bi se zgražali nad dr. Kukovčevom romanom. Kajti po spodnjestajerskih farovih se še vse kaj družega godi in najrobatejši pisci francoskih senzacijskih romanov bi zardeli, ako bi le del teh farovskih romanov poznali. Klerikalci naj torej Kukovcu nič ne očitajo... Mi smo zadevici tega gospoda iz dveh razlogov omenili: prvič zato, ker je sedela ravno dr. Kukovčeva stranica vedno na visokem moraličnem kočniku. V svojih slovensko in nemško pisanih listih je ta stranka vedno kvasila o „močvirju“ spodnjestajerskih Nemcov ter naprednjakov. Vohali so ti narodnjaški „žurnalisti“ tudi pod spodnje krilo nemških dekel; vse jim je bilo prav, tem narodnjakarjem v Celju, ki so se proti nam celo z enim Watzlawekom združili. Že iz tega razloga bi bili pač presneto pozabljivi, ako bi Kukovčevi aferi ne obrnili nikakršne pozornosti. Die Rache ist süss, čeprav ni to načelo posebno krščansko. Sicer pa imamo v tej stvari še drugi vzrok. Dr. Kukovec ni samo vročekrveni slavnati vlovec, namreč tudi vsaj navidezni vodja „narodne stranke“. V svojih listih je pustil že pred sodniško razpravo nazglasiti, da vse skupaj ni res, kar se o njemu in o ekskluzem vprašanju govorji. Pozneje je bilo pa le pred sodnijo dognano, dokazano in s dan zapora potrjeno, da je povest o grmovju resnična. In začelo se je novico, da hoče dr. Kukovec vse svoje častne službe odložiti ter ob domaći peči pepel na grešno glavo trositi. In to je zanimivo! Ako izgubi „narodna stranka“ še dr. Kukovca, potem — adio, bella patria! Kukovec je „narodni stranki“ danes potreben in Spindler ne more brez njega izhajati. V interesu vse tiste žlobodrije, ki ji pravijo „narodna stranka“, je torej, da — odpusti dr. Kukovčeva gospa soproga možu vse grehe in ga javnosti ohrani. Pa tudi v našem interesu je to; kajti dr. Kukovec je — vsaj za nas! — pravi pa tudi „najboljši“ voditelj „narodne stranke“!

Mariborske okrajne volitve so se te dni pod precejšnjim razburjenjem in ob strastni agi-

taciji nasprotnikov izvršile. Prvaki vseh strank so se združili, da bi dosedanji napredni zastop vrgli. Agitirali so ti zagriženi nasprotniki z vsemi in tudi z najgršimi sredstvi. Mislili so pač, da bodejo tudi v okrajnem zastopu tako lahko zmagali, kakor pri državnozborskih volitvah, kjer je bila neumnost in laž močnejša nego pamet in resnica. Pa tukaj ni šlo tako lahko. V okrajnem zastopu mariborskem ne bodejo prvaški klerikalci nikdar zagospodarili, pa če se Koroščeva armada tudi na glavo postavi Kmetje-davkoplačevalci poznajo prvaško gospodarstvo v raznih drugih sosednih okrajih. Oni vedo, da se grę tej 99 krat „slovenski“ gospodi edino za politično moč v okraju, nikdar pa ne za splošno koristno gospodarske delo. Pod kuto političnih kaplanov à la dr. Korošec bi prvaki radi kmetje v mariborskem okraju spravili. Svoje ideje, ki so jih pri svojih faliranih „konzumih“ in bankerotnih „posojilnicah“ pokazali, bi radi tudi v tem javnem zastopu vdomačili. Posledica bi pa bila, da bimoralitiak preobložen in kmetje za prvaške hujškače račune plačevati... To so volilci v mariborski okrajni zastop natanko vedeli in zato so tudi svoje glasove za dosedanje naprednemške kandidate oddali. Zmagali so torej naši vrli somišljeniki popolnom in v vseh treh razredih. To je jako lepi in celotni uspeh naše misli. Res je sicer, da so nasprotniki v nekaterih razredih precej glasov skupaj spravili in da naša večina ni bila povsod velika. Ali to je na eni strani posledica neke gotove malomarnosti; na drugi strani pa so bili naprednjaki preveč samozavedni in so se nasprotnikom le smejevali. V bodoče naj bi si torej zapomnili, da se nasprotnika ne sme nikdar podcenjevati, marveč da se mu mora vedno odločno in celotno nasproti stopiti. Sicer pa nam ta opomba ne sme zagreniti veselja nad lepo zmago. Volilci v mariborskem okraju so pač dokazali, da so politično zreli in da se jim grę v prvi vrsti za pametno, pošteno gospodarsko delo. Čestitamo torej prisrčno vrlim samozavednim volilcem, kakor tudi izvolencem!

Oj ti vroča pobožnost! V Konjicah spada med najpobožnejše članice tamšnjega „Marijinega društva“ komaj 16 letna hčerka posetenika Bezevšek. Dekle je tako pobožna, da se nahaja zdaj nakrat v — drugem stanu. Od same pobožnosti si je namreč za pol ure privoščila „nebesa“ na tem svetu in pričakuje zdaj posledice svoje gotovo od političnih duhovnikov

priučene pobožnosti... Žalostno pri tej stvari je le dejstvo, da si je njen oče, posestnik Bezevšek, stvar preveč k srcu vzel. Napaka njegove pobožne hčerke je šla namreč nesrečenju vedno po glavi. Prišlo je do družinskih prepirov in napisled se je zgodila nesreča. Bezevšek je namreč te dni enkrat vse svoje ljudi in cerkev poslal. Potem je zabil v strop sobe žebel, na katerega se je obesil. Ko so prišli domači domu, našli so ga mrtvega na sredi sobe viseti. Priporočali bi slavnemu duhovščini, da naj bi z dobrim in poštenim podukom take žaloigre preprečili!

Procesija in pošta. Mi gotovo nimamo ničesar proti procesijam. Ali tudi c. k. pošta je potrebna. Te dni enkrat, — tako se nam poroča iz Konjic, — peljali so trije duhovniki procesijo v farno cerkev v Žice. Na poti dohitel je procesijo poštni voz, ki pelje v Poličane k brzovlaku. Neki preveč vročekrveni kaplan je takoj zapovedal poštiljonu, da mora počasi za procesijo voziti. To pač ni šlo! Kajti poštiljon je sicer izborni katoličan, ali on je tudi c. k. služabnik in kot tak mora svojo dolžnost izpolniti. Zato je mož zatobil in se naprej odpeljal. Kaplan je moral svojo jezico pogoltniti. Upamo, da mu ne ostane v želodcu...

Letni in živinski sejmi na Štajerskem.

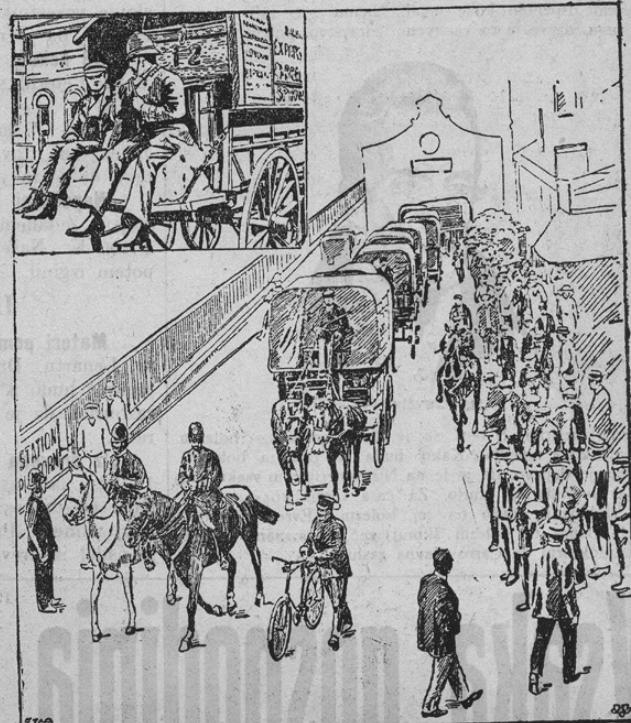
Sejni brez zvezdic so letni in kramarski sejmi; sejmi, zaznamovani z zvezdico (*) so živinski sejmi, sejmi z dvema zvezdicama (**) pomenijo letne in živinske sejme.

Dne 26. avgusta v Brežicah (svinjski sejem); na Bregu pri Ptaju*, v Ljubnem**, okr. Gornjigrad. Dne 28. avgusta v Svečini, okr. Maribor; pri sv. Trojici*, okr. Sv. Lenart v Slov. gor.; v Ribnici*, okr. Marnberg. Dne 29. avgusta v Ormožu (sejem s ščetinarji); v Orešju**, okr. Brežice; pri sv. Filipu**, okr. Kozje; v Žalcu**, okr. Celje; v Poljčanah**, okr. Slovenska Bistrica; pri sv. Tomazu**, okr. Ormož; na Muti**, okr. Marnberg. Dne 30. avgusta na Ptaju (sejem s ščetinarji); na Hajdini*, okr. Ptuj. Dne 31. avgusta na Bregu* pri Ptaju (svinjski sejem); v Konjicah*; v Lembergu*, okr. Šmarje pri Jelšah. Dne 1. septembra v Gradcu (sejem z malo klavno živilo); v Rogatcu (sejem s ščetinarji); na Žigrtovem, okr. Sevnica; na spodnji Polškavi (svinjski sejem), okr. Slov. Bistrica; v Rogatcu (sejem s ščetinarji); v Arnačah**, okr. Soštanj; v St. Ilju v Slov. gor.**, okr. Maribor; v Trnovcu*, okr. Slov. Gradeč; na Planini**, okr. Sevnica; v Brežicah (svinjski sejem). Dne 3. septembra v St. Ilju v Slov.

Štrajki na Angleškem.

Der Strassenkampf in Liverpool.

Bildervom Riesenstreik in London.

Poročali smo že, da so se vršili deloma še nedokončani štrajki na Angleškem, ki so bili iz bolj revolucionarji kakor navadnemu štrajku podobni. V mestu Liverpoolu zgodili so se pravi, krvavi boji. Delavci so bili oboroženi in se vojaštu niso umaknili. Več kot 100 000 delavcev načrnilo je na cestah parkade in se je borilo s kamjenji ter revolverji proti vojaštvu. Vse hiše so bile zatabridane. Iz tlaka se je izgalo kamenje, — zeno besedo, bilo je kakor v revolucion. Dva policista sta bila ubita, več kot 100 oseb pa je bilo težko ranjenih. Generalni štrajki so imeli seveda žalostne gospodarske posledice. Vsak dan je bilo za več milijonov škode. Najhujše je učinkoval štrajk zelenčarjev in mornarjev, ki je ves angleški promet ustavil.

Naše dve slike kažejo posamezne prizore iz teh bojev. Na prvi sliki vidimo prizor iz cestnih bojev v Liverpoolu, kjer je bilo ravno najhujše. Delavci so policijske jedezde iz konjev metalni. Le hladnokrvnosti angleške police, ki ni streljala, se je zahvaliti, da ni v veliki gnevi boj še žalostnejše posledice imel. Druga naša slika kaže vrsto vozov z živiljenskimi sredstvi, ki jih policija na konjih ter vojaki stražijo, kjer bi jih drugače delavci takoj razbili. Na vsakem vozu je bil par policačev ali vojakov. Štrajki na Angleškem so dokaz neverjetnega nasilja tistih delavskih krogov, ki niti svojih lastnih voditeljev ne poslušajo. S takim nasiljem si delavstvo ne more boljše bodočnosti doseči!

Gorica, obr. Maribor. Dne 4. septembra v Zrečah**, okr. Konjice; na Tinjskem*, okr. Šmarje pri Jelšah; v Celju*, v Račah*, okr. Maribor; v Kamnici*. okr. Maribor; v Ormožu*; na Vuhredu, okr. Marnberg; v Zibiki**, okr. Šmarje pri Jelšah. Dne 5. septembra v Ormožu (svinjski sejem); v Radgoni*; v Rogatcu*. Dne 6. septembra v Dobjem*, okr. Kozje; na Ptiju (sejem s konji, govedom in ščetinarji); pri Sv. Pavlu pri Preboldu*, okr. Celje; v Luhu (sejem z drobnico), okr. Arvež.

Automobil nekega vinskega trgovca iz Kranjine povozil je pri Sv. Križu 12 letno deklico Opreznik iz Negove, ki je bila takoj mrtva. Šofer je pri nesreči nedolžen.

Poročil se je g. Emil Blaß's v Sv. Barbari v Halozah z gospicco Zlato Stern v Malem Bučkovcu. Čestitamo!

Kamenje v vlak metali so pri Trbovljah posoruveli fantalini.

V vodnjak padla je v Lokrovici pri Celju posestnika Marija Jezernik. Potegnili so mrtvo iz vode. Nesrečna zapušča 7 nedoraslih otrok.

Telico ukradel je posestniku v Ravčah hlapcu Pristernik in jo prodel nekemu mesarju. Dali so ga v luknjo.

Požar. Pogorelo je gospodarsko poslopje posestnika Andreja Stern v Račjem. Požarniki so bili takoj na lici mesta. Ali nekateri ljudje misljijo, da smejo pri požaru le zijala prodajati, ne pa pomagati.

Ukradel je neznan tat sodarju Pichlerju v Mariboru 170 K vredno kolo.

Pobegnil je iz Maribora čevljari Bartel Košec. Preje je ukradel mojstru Narathu 1600 K.

Vsled vročine je zadelo kap posestnika Naceta Pelko v sv. Petru m. s. Delal je celi dan na polju. Nesrečnež bil je takoj mrtev.

Ribe kradla sta graščaku Galletu pri Dobrni fanta Blasietto in Mirlki iz Lemberg. Orožnik ju je zasačil in sodnji naznani.

Pazite na deco! V Dolu pri Rogatcu je pasla 6 letna hčerka posestnika Goričarja živino. Otrok je imel užgalice in si je napravil ogenj. Nakrat primejo plamena otrokovo obleko in predno je prišla pomoč, dobil je nesrečni otrok take rane, da je še isti dan umrl.

V spanju ukradel je neznan tat mesarju Sevič kolo v vrednosti 100 K.

V oko padel je delavcu Koprivšek v Storih kos kovine; revež bode bržkone oslepli.

V nogu vsekal se je pri delu v Trbovljah ruder Delost. Ranil se je pri temu jako težko.

Samoraz. Zaradi družinskega prepira vrgel se je pri Slov. Gradcu sin posestnika Werdniga pod vlak. Vlak je mladeniča popolnoma zdrobil.

Zaprli so v Celju postopača Vinko Hajnšek zaradi raznih tatvin.

Po romanju. Zakonska Vodovnik iz starega Trga pri Slov. Gradcu napravila sta romanje v Sjele. Ko sta prišla zopet domu, padla je žena ponoci baje iz postelje in se je tako težko ranila, da je kmalu umrla.

Kolera v Mariboru? Pretekli teden se je opazilo v Mariboru mnogo razburjenja. Neka gospa Hobacher je namreč jedla laško grozdje in je hipno z vsemi navadnimi znaki kolere zbolela. Zdravniki so napravili takoj vse varnostne uredbe, da se bolezen ne razširi. Pozneje se je izkazalo, da bolezen sploh ni bila kolera in da je vsaka nevarnost odstranjena.

Zivljene rešil je portir Zangerer v Celju nekemu tujemu gospodu, ki bi pri kopanju kmalu utonil. Zangerer je že več osebam zivljene rešil. Vsa čast pogumnemu možu!

Rudarska nesreča. Na „versacu“ v Hrastniku je ponesrečil ruder Franc Spljet. Padel je kamen nanj in ga težko ranil.

Od sv. Urbana se nam piše: Mladega ptička po imenu Skaliber je v pondeljek orožnik pripeljal v zapor, ker je hotel svojega očeta vstreliti. Čuj, čuj, kaplan Malajnar, kakšnega prijatelja imaš...

Ogenj. V Rogatcu je pogorelo kletsko poslopje posestnika Kregarja. Škoda je za 800 K. Pravijo, da je nekdo iz sovraštva zažgal.

30 kokoši ukradel je neznan tat posestnici Mariji Peterffi v Rogaški Slatini. Škoda znaša 80 K.

Uboj. V pretepu v Storih ranil je fant Janez Lah tovariša Antona Pinter z nožem, tako da je ta v bolnici umrl. Laha so zaprli.

Nepošteni najditelj. Neki oficir je na postaji v Zidanem mostu pozabil svojo denarnico s 400 K. Našel jo je neznan gospod, ki je potem izginil.

Iz Koroškega.

Materi pomagati je hotel Rudolf Gsodam v sv. Lenartu. Drugi mož njegove matere se je namreč hudo z njo prepiral. Fanta je to tako razburilo, da je vzel revolver in je očima težko ranil.

Iz drevesa ustrelil je pri Hüttenbergu neki 15 letni fant svojega tovariša. Le-ta se je nahajal na drevesu, zadnji pa je v šali s puško nanj nameril. Puška se je sprožila in nesrečnež je padel iz drevesa ter je par ur pozneje umrl.

Krvavi ples. Pri Treibachu so se ogrski dečavi pri plesu z domačimi stepli. Madžari so vzelci takoj na lici mesta. Ali nekateri ljudje misljijo, da smejo pri požaru le zijala prodajati, ne pa pomagati.

Oropati hotel je svojo ljubico neki slikarji pomočnik v Beljaku. Slučajno je prišel neki čuvaj in ga je preprodil.

Požar. V Jellu pri Gusnitcu so pogorela Krämerjeva poslopja. Škoda je za 12.000 K.

Iz skale padel je na Gusgenpalpe pri Oberdraburgu pastir Peter Huber. Mrliča so nali pri rožah, ki jih je na gori trgal.

Pod vlak prišel je v Sv. Andrej občinski revež Kopelbauer, ki je bil duševno bolan. Revež je truplo in glavo zmečkal, da je bil takoj mrtev.

Zbesnli automobile. Pri Paternionu se je zgolil čudni slučaj. V nekem avtomobilu, v katerem se je nahajalo več gospodov in dam, se je baje šoferju zmešalo in je hotel bencin zažgati. Bili so to Angleži, ki so se po hudem pretepu vendar naprej odpeljali. Neki „splene“ so imeli vsi.

Težki sum. V Beljaku so zaprli natakanja Berger; sumijo ga, da je hotel Vetterjevo kavarno začigati.

Vlomili so pri županu Steinbrugger v Mohrbichlu in ukradli 50 K denarja. Neznane storilce še niso vjeli.

Iz Drave potegnili so pri Šachsenburgu mrliča neke 25 letne ženske, ki je morala že dalje časa vodi ležati.

Ponesrečena konja. Pri Lavamündu je pogorenil konj posestnika Kassbauer vsled vročine; vreden je bil 600 K. — Istotako je padla kočna posestnika Rechberger in si zlomila vrata. Vredna je bila 500 K.

Tativina. Čevljaru O. Rettli v Beljaku ukradel je neznanec 90 kron vredno kolo.

Iz voza padel je, baje vsled pijačnosti in neprevidnosti, hlapec Anton Warum v bližini Celovca. Pretresla so se mu možgana, tako da je par dni pozneje v bolnišnici umrl.

Požig? Pri posestniku Riesner v bližini Grafensteinha je pogorela hiša z gospodarskim poslopjem. Škoda je za 22.000 K. Splošno se sudi, da je nekdo nalač začgal.

Vsled zastrupljenja umrla je gospa Sofi Fahrenberger pri Celovcu. Neko babico so zaprli, ker je baje pokojnici strup dala, da odpravi sad telesa.

Ukradel je neznan tat krčmarici Türk v Celovcu 300 K, njeni dekli pa 93 K. — V Pörtschachu je bilo dijaku A. Rapatz kolo ukradeno.

Saški kralj prišel je zopet na lov v svoj revir pri Trbižu. Pozdravilo ga je vse prebivalstvo prisrčno.

ki drži kaj na zdravje negovanje kože, ki hoče zlasti pege odstraniti ter mehko, nežno kožo in beli teint dobiti in obdržati, umiva se edino z
Steckenpferd lilijsnim mlečnim milom (znamka „Steckenpferd“) od Bergmann & Co. Tetsch a. E. Kos za 80 H se dobri v vseh apotekah, drožerjah in travinah s parfumom itd.

Dama

Dr. Jean Chevalier de Carro

Evropi razširilo. S tem se je zlasti grozovito bolezen >črnih kòz< omejilo. Kako huda je bila ta bolezen, dokazuje dejstvo, da je le na Nizjeavstrijskem vsako leto 2000 oseb na nje umrlo. Za časa >črnih kòz< koncem 18. stoletja je umrlo na tej bolezni v Evropi 400.000 oseb. Danes te bolezni skoraj več ne poznamo in gr̄e zato doktorju de Carro glavna zasluga.

¹⁹⁰ katera želi pripraviti dobro kavo, uporablja najraje „pravega :Francka:“ s kavnim mlinčkom, ki se izdeluje temeljem največje skrbnosti že dolgo let v zagrebški tovarni.

Ta izborni domači izdelek najtopleje priporočamo.

Vsaka gospodinja,